

Έγγαμος και πατέρας τριών τέκνων ο νέος Πρεσβύτερος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας

Την Κυριακή του Τυφλού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κύνουρίας κ.κ. Αλέξανδρος, λειτούργησε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βλαχοκερασιάς, όπου τέλεσε και την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου Γεωργίου Γκανά.

Ο νέος Εφημέριος της ενορίας, γεννήθηκε στην Βλαχοκερασιά είναι έγγαμος και πατέρας τριών τέκνων.

Στον λόγο του, ο χειροτονούμενος δοξολόγησε τον άγιο Θεό, που τον αξιώνει της

μεγάλης Χάριτος της Ιερωσύνης, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για τις ευεργεσίες και την αγάπη του, τους γεννήτορές του και τα αδέρφια του, τη σύζυγο και τα παιδιά τους και όσους τον στήριξαν στην απόφασή του να ενδυθεί το τίμιο και άγιο ράσο.

Ο χειροτονών Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης στην αντιφώνησή του, συμβούλευσε πατρικά τον χειροτονούμενο και του ευχήθηκε να τιμήσει την αγία Ιερωσύνη, να προοδεύει πνευματικά και να καταστεί άξιος ποιμένας και λειτουργός των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας. Να αγαπά τον Θεό, να είναι φιλακόλουθος, να σέβεται και να διακονεί τον Λαό.

ΠΗΓΗ: ΧΑΜπίτας

Χειροτονητήριοις Λόγος π. Γεωργίου Γκανᾶ

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Δέσποτα, Σεβαστοὶ Πατέρες, Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ συγχωριανοί μου,

Μοῦ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐκφράσω αὐτὴν τὴν ἀνεπανάληπτον στιγμὴν τὰ συναισθήματα ποὺ πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴν μου, διότι κατὰ τὴν εὐσημον καὶ «φρικτὴν» ταύτην ὥραν, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τῶν σεπτῶν σας, Σεβασμιώτατε, χειρῶν, μὲ εἰσάγει εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, τὸν βαθμὸν τοῦ πρεσβυτέρου.

Εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας ἀναπέμπω πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, διότι «ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου» καὶ «πιστόν με ἠγήσατο», διὰ νὰ ἀναδεχθῶ σήμερον τὸ θεῖον καὶ ὑψηλὸν τοῦτο Μυστήριον καὶ νὰ ἀναδειχθῶ εἰς τὸ μέγα τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήμα. Κατὰ τὴν Διακονίαν μου πλησίον σας, ἀλλὰ καὶ στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ διδαχθῶ πολλά· συνειδητοποίησα ἔτι περισσότερον τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας θ' ἀντιμετωπίσω.

Καὶ ἀντελήφθην πλήρως, ὅτι ἡ ὁδός, τὴν ὁποίαν ἐπέλεξα εἶναι ἡ «τεθλιμμένη» καὶ πλήρης ἀκανθῶν καὶ μόχθων. Εἶναι ἡ δυσκολωτέρα ὁδός, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι καὶ ἡ μόνη ὁδός, ἡ ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἔχω συναίσθησιν, ὅτι καλοῦμαι σήμερα νὰ γίνω «Θεοῦ συνεργός», διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης, ὅχι διὰ τὴν ἀρετὴν μου καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄπειρον ἀγάπην Του καὶ τὴν ἀσύλληπτον συγκατάβασίν Του πρὸς ἐμέ, καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τὴν χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ νὰ ἐξαγγέλλω τὸν θεῖον λόγον Του, διὰ νὰ προσφέρω μὲ τὸν ἔργον μου αὐτὸ τὴν λυτρωτικὴν Του δωρεὰν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω, νὰ δέχωνται αὐτὴν τὴν μετὰ χαρᾶς γενομένην προσφορὰ μου καὶ νὰ ζοῦν ἐν εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν Λυτρωτὴν Κύριον, ὁδεύοντες τὴν ὁδὸν τῆς λυτρώσεως.

Καλοῦμαι σήμερον νὰ ὑπηρετήσω ἐπαξίως τὸν Κύριον καὶ τὴν ἐνορίαν τοῦ χωριοῦ μου τὴν Βλαχοκερασιά, διὰ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης, ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ζήλῳ ἱερῷ, διὰ νὰ ἔχω πλουσίαν Του τὴν συμπᾶράστασιν, ὥστε νὰ ἀποβῶ τίμιος ἐργάτης Του καὶ «ἄξιός ἐν πᾶσιν», ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Σεβασμιώτατε, Ἄν καὶ γνωρίζω καλῶς, ὅτι ἡ ψυχὴ σας ἀποποιεῖται τὸν λιβανωτὸν τῶν ἐπαίνων, ὅμως ἐπιτρέψατέ μου, μετὰ θάρρους, νὰ ὁμολογήσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν ποὺ μοῦ δείξατε, ἡ ὁποία μόνον μὲ τὴν πατρικὴν δύναται νὰ συγκριθῇ. Ἀπὸ τότε ποὺ σᾶς ἐγνώρισα ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια καὶ μοῦ ἐδώσατε τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ συμβουλὰς σας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ μὲ εἰσαγάγατε εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, κατάλαβα νὰ ἀλλάζῃ ἡ ζωὴ μου. Εἰς τὸ πρόσωπόν σας εὔρον τὸν Πατέρα, τὸν Διδάσκαλον, τὸν ἀκούραστο ἐργάτη τῆς γῆς πού τόσο ἀγαπᾷτε, τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν καρδίαν γεμάτην καλωσύνην, τὸν κατ' ἐξοχὴν Ποιμενάρχην.

Αἰσθάνομαι ἀκόμη ὑποχρέωσιν, κατὰ τὴν παροῦσαν πανίερὸν στιγμὴν τῆς ζωῆς μου, νὰ ἀπευθύνω δύο λόγια εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, ἀπὸ τὴν γέννησίν μου μέχρι σήμερον, ἐστάθησαν δίπλα μου συμπαραστάται καὶ μὲ ἐβοήθησαν σὲ κάθε βῆμα τῆς ζωῆς μου. Καὶ πρῶτον,

βεβαίως, εὐχαριστῶ τοὺς γονεῖς μου, οἱ ὅποιοι μοῦ χάρισαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν «τὸ ζῆν», ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν. Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐκείνους, μετὰ τῶν ὁποίων μέχρι τώρα διηκόνησα καὶ εἶχα τὴν εὐτυχίαν πλησίον τους νὰ ὑπηρετήσω τὸν Θεὸν εἰς τὰ πρῶτα αὐτὰ βήματα τῆς ἱερωσύνης μου. Εἶναι δὲ οὗτοι, οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τῆς Τριπόλεως καὶ τὸν πάτερα Ἰωάννη ἐξαιρέτως ὡς πνευματικὸς μου πατέρας, ὁ ὅποιος μέ βοήθησε καὶ θὰ εἶναι δίπλα μου ὅσο χρειαστεῖ ἀκόμα. Στα πρόσωπά τους, εὗρον πολυτίμους ἐμπνευστὰς καὶ στοργικοὺς ἀδελφούς. Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῆς μέχρι τοῦδε πρὸς ἐμὲ στοργικῆς τῶν αὐτῆς συμπεριφορᾶς, τώρα, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς καὶ προσευχὰς των, διὰ νὰ διακονήσω τὸν Θεὸν ἐπιτυχῶς καὶ ἀπὸ τῆς νέας σκοπιᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀγάπη σας μὲ τοποθετεῖ.

Σεβασμιώτατε, Εὐχαριστίες ὀφείλω στὴ σύζυγό μου Ἑλένη τὰ εὐλογημένα παιδιά μου, τὴν οἰκογένειά τῆς συζύγου μου, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐβλάστησε, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς οἰκείους της. Τέλος, εὐχαριστῶ τὸν βοηθὸ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, Ἐπίσκοπο Τεγέας κ. Θεόκλητο, τοὺς ἁγίους πατέρες, Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδριῖτες καὶ Αἰδεσιμωτάτους Πρεσβυτέρους, τὸν Ἱεροψάλτη τῆς Ἑνορίας μας καθὼς καὶ τοὺς συγχωριανούς μου.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, πού ἀπαρτίζετε τὴ σημερινὴ εὐχαριστιακὴ Σύναξη, σᾶς εὐχαριστῶ πού δέεσθε γιὰ τὴν ἀναξιότητά μου τὴν φοβερὴ αὐτὴ ὥρα.

Καὶ τώρα, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, αἰσθανόμενος τὴν πτωχείαν μου, καὶ τὴν ἀσθένειάν μου ἀπέναντι εἰς τὸν Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, παραδίδω ἀνεπιφυλάκτως τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὸ πέλαγος τοῦ θείου ἐλέους καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον νὰ μὲ ἐνδυναμώσῃ μὲ τὴν πανσθενουργὸν δύναμίν Του καὶ νὰ μοῦ παρέχῃ πάντοτε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶμαι ἐργάτης Του τίμιος, εὐσυνείδητος, πρόθυμος πάντοτε καὶ ἐν παντί, θαρράλέος πρὸ τῶν ἀπαιτουμένων θυσιῶν, ὥστε νὰ διεξάγεται διὰ τῆς ἀναξιότητός μου, ὑπὸ τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς Του, τὸ ἔργον Του, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον μου, διὰ τὸ τόσον σπουδαῖον καὶ μεγάλον ἔργον ποὺ ἀναλαμβάνω ὡς πρεσβύτερος, εἶθε ὁ Θεός, διὰ τῶν εὐχῶν σας, Σεβασμιώτατε, νὰ τὸ διατηρήσῃ μέχρι τέλους ἀμείωτον. Ἀμήν.

